

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 26.4.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2012 č.j. X se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Řízení o žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce se z a s t a v u j e.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 26.4.2012 doručenou zdejšímu soudu dne 27.4.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2012 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.1.2012 č.j. X*, kterým byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění jedné z podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a to pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 16.11.2011 byla uznána invalidní ve třetím stupni invalidity s tím, že její tehdy plná invalidita vznikla dne 8.11.2007 a dosud trvá.

Žalobkyně v *žalobě* mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím i s předcházejícím rozhodnutím ze dne 4.1.2012, protože nebyl řádně zjištěn skutkový stav, jelikož její výdělečná činnost u zaměstnavatele SASANKA Accounting, s.r.o., provozovna Plzeň, Borská 69 (dále jen **SASANKA**) skončí dne 31.12.2011, což si měla žalovaná zjistit. Navíc její výdělečná činnost trvá i nadále, proto bylo rozhodnuto na základě neúplně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, když ke dni 31.1.2012 splnila zákonnou podmínku potřebné doby pojištění. Závěrem žalobkyně požadovala vydání rozhodnutí o tom, že je plně invalidní a splňuje podmínku pro přiznání plného invalidního důchodu. (*K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 4.1.2012.*)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně

žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 16.11.2011 a opravného záznamu ze dne 2.12.2011 uvedené OSSZ soud zjistil, že žalobkyně byla **do 31.12.2009** uznána nadále plně invalidní s datem vzniku 8.11.2007, kdy její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole X., oddílu D, položce 1, písm. d) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. 70% a tato míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyla změněna ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 uvedené vyhlášky; dále **od 1.1.2010** byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. F, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 70% (datum vzniku invalidity 8.11.2007). Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě **těže OSSZ ze dne 25.2.2011** (1 KLP po změně zákona) vyplývá, že se jednalo o kontrolu invalidity, přičemž hodnocení poklesu pracovní schopnosti bylo naprosto shodné jako při dalším posouzení dne 16.1.2011.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 25.5.2012 uvedla mimo jiné, že dne 14.5.2012 jí byl doručen tiskopis „doložení nových skutečností v návaznosti na vydané rozhodnutí ČSSZ“, se kterým žalobkyně předložila 3 evidenční listy důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) vyhotovené jejím zaměstnavatelem SASANKA na dobu od 1.1. do 30.9.2011, od 1.10. do 31.12.2011 a od 1.1. do 31.3.2012 (91 dnů), přičemž dle osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 4.1.2012 byla žalobkyni zhodnocena doba pojištění do 31.12.2011 a prokázáním 91 dnů pojištění od 1.1. do 31.3.2012 žalobkyně získá v rozhodném období od 1.4.2002 do 31.3.2012 dobu pojištění 1.886 dnů, tj. 5 roků a 61 dnů pojištění, takže ke dni 1.2.2012 žalobkyně splnila podmínky pro nárok na invalidní důchod podle § 38 zákona. Za takto zjištěného skutkového stavu by přicházel v úvahu postup dle § 62 odst. 1 s.r.s., ale žalovaná však současně navrhla nové přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně vzhledem k tomu, že i přes trvající invaliditu třetího stupně, kdy snížení pracovní schopnosti žalobkyně bylo stanoveno nejvyšší mírou 70%, je žalobkyně celoročně v pracovním poměru, tudíž je schopna výdělečné činnosti. Účelem dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem je finanční kompenzace právě z důvodu neschopnosti účasti na pracovním procesu, přičemž v předmětné věci tento účel evidentně naplněn není, což přímo dokazují žalobkyni předložené ELDP.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 29.2.2012 a údaje uvedené žalovanou ve vyjádření ze dne 25.5.2012 odpovídají obsahu spisu i ELDP předloženým žalobkyní dne 7.5.2012 na OSSZ Plzeň-město. Dále pak z podání žalobkyně „Doložení nových skutečností v návaznosti na vydané rozhodnutí ČSSZ“, které bylo sepsáno na OSSZ Plzeň město dne 7.5.2012 (žalované doručeno 14.5.2012) a z připojených ELDP vyplývá, že u SASANKY žalobkyně získala v roce 2012 dobu pojištění od 1.1. do 31.3.2012 (91 dnů a vyměřovací základ 18.987,-Kč - evidenční list vyhotoven 25.4.2012), za rok 2011 žalobkyně získala dobu pojištění od 1.1. do 30.9.2011 (273 dnů, vyloučené doby 33 dnů a vyměřovací základ 37.885,-Kč) a od 1.10. do 31.12.2011, kdy získala pojištění 92 dnů a vyměřovací základ 18.987,-Kč.

Žalobkyně ve svém vyjádření ze dne 11.6.2012 zdůraznila, že nelze přijmout návrh žalované na nové posouzení jejího zdravotního stavu, neboť u zaměstnavatele pracuje za zcela mimořádných podmínek doma, takže v žádném případě není splněna podmínka vykonávání soustavného zaměstnávání jako u zdravých občanů, a podotkla také, že pravidelně dochází do

FN Plzeň na krevní transfúze.

Žalovaná sdělila dne 29.6.2012 v reakci na podání žalobkyně, že i nadále trvá na přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně z uvedených důvodů, protože nabyla pochybnosti vzhledem k jejímu celoročnímu výkonu výdělečné činnosti, zda snížení pracovní schopnosti stanovené nejvyšší mírou 70% nebylo nadhodnoceno.

*U ústního jednání konaného dne 1.8.2012 žalobkyně k dotazům sdělila, že všechny doby pojištění uvedené v OLDP z ledna 2012 odpovídají, žádné jiné doby pojištění dokonce roku 2011 nezískala, i když pracovala u různých zaměstnavatelů, ale vždy to byly pouze krátkodobé brigády, nikdo nechtěl uzavřít pracovní poměr, např. tři sezóny do roku 2000 pracovala i v Zelárně v Křimicích, ale ani tam se nejednalo o pracovní poměr, i když jim tvrdili, že za ně povinné pojištění odvádějí, ale jejímu požadavku na potvrzení o tom, kdy a s jakými výdělky tam pracovala, nebylo vyhověno s tím, že se tam změnili pracovníci a už nemají nic k dispozici; u jejího posledního zaměstnavatele se jednalo vysloveně o domácí práci a fungovalo to tak, že jí domů přivezli materiál a za měsíc si pro hotovou práci přijeli, jednalo se o vystřihování obrázků z papíru (z nich se pak lepily např. ozdobná stínidla na lampy) či o zdobení rozložitelných pohlednic rámečkem či obrázkem k velikonočním a vánočním svátkům atd., takže bylo úplně jedno, kdo a kdy materiál zpracoval, protože zaměstnavatele pouze zajímala v termínu hotová práce. V žádném případě tedy nelze tuto činnost brát jakou soustavnou výdělečnou činnost, protože záleželo jediné a pouze na jejím zdravotním stavu, zda byla schopna na zakázce pracovat či nikoliv, někdy pracovala za den půl hodiny, některý den vůbec, někdy práci vlastně udělala rodina, tj. manžel a syn, kteří s ní žijí ve společné domácnosti; od roku 1994 do roku 2000 pracovala pouze krátkodobě na různých brigádách s ohledem na horšící se zdravotní stav a navíc nikde práci nesehnala; stejné to v podstatě bylo i od roku 2000 a dobu pojištění v podstatě získala jako uchazeč v evidenci úřadu práce (dále jen **ÚP**) od 5.5.2005 do 19.2.2009, předtím v evidenci byla jenom chvíli a vůbec nikdo ji neinformoval, že pokud nebude v evidenci **ÚP**, že za ni nebude placeno zdravotní pojištění a díky tomu jí na něm vznikl dluh, který musela potom zaplatit; má vysokoškolské ekonomické vzdělání získané v Rusku, ale v ČR, kde je od roku 1986, neměla možnost toto vzdělání využít, i když naposledy v Rusku pracovala jako vedoucí cestovní kanceláře; od 8.11.2007 byla uznána plně invalidní, neměla tehdy potřebnou dobu pojištění, proto požádala ministra práce a sociálních věcí o odstranění tvrdosti zákona, ale nebylo jí vyhověno, proto se pokusila získat jakékoli zaměstnání, které by splňovalo podmínky pro získání důchodového pojištění, což se povedlo až u společnosti SASANKA, kde dostávala plat kolem 5.800,-Kč měsíčně a pracovní poměr ukončila k 30.6.2012, aby měla jistotu, že opravdu splní potřebnou dobu pojištění, nyní už tam nepracuje. Dále žalobkyně uvedla, že v květnu letošního roku na OSSZ předložila evidenční listy za rok 2011 a potvrzení o tom, že pracuje i po 1.1.2012, čímž prokázala získání potřebné doby pojištění. *Závěrem žalobkyně požadovala vyhovění žalobě, protože prokázala další dobu pojištění a tím i splnění podmínky pro přiznání invalidního důchodu a nepožadovala žádné náklady řízení. Zástupce žalované závěrem s ohledem na zjištěné skutečnosti během jednání zejména v souvislosti s výkonem výdělečné činnosti ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.**

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 13.2.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Podle § 38 zákona (s účinností od 1.1.2010) má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 40 odst. 1 písm. f) a odst. 2 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce

ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Dle § 54 odst. 1 zákona nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

V souladu s citovaným ustanovením § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. přezkoumal zdejší soud obsah napadeného rozhodnutí žalované z hlediska zákonnosti, zejména z hlediska ustanovení § 54 zákona i s ohledem na ustanovení § 67 i § 68 odst. 1až 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád*, a zjistil, že rozhodnutí je přezkoumatelné soudem.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání výplaty invalidního důchodu z důvodů uvedených v podané žalobě. Po doručení shora uvedeného dávkového spisu obsahujícího evidenční materiál předložený žalobkyní až po vydání napadeného rozhodnutí, z jehož obsahu vyplývá, že žalobkyně potřebnou dobu pojištění pro nárok na výplatu invalidního důchodu získala ke dni 1.2.2012, jak ostatně uvedla i žalovaná ve vyjádření ze dne 25.5.2012, bylo zjištěno, že *žaloba je podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2012 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném zjištění ohledně získané doby pojištění žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení o námitkách takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, ačkoliv např. mohla učinit dotaz u zaměstnavatele žalobkyně či u ní, zda pracovní poměr nadále trvá či k jakému datu byl ukončen. Soud si v této věci nevyžádal nový posudek o zdravotním stavu žalobkyně, jak pouze v písemném vyjádření navrhovala žalovaná vzhledem k tomu, že žalobkyně byla opakovaně uznána od 1.1.2010 invalidní ve třetím stupni invalidity (25.2. a 16.11.2011) s datem vzniku 8.11.2007, navíc práci zadanou uvedeným zaměstnavatelem vykonávala doma jako domácí pracovník na výrobu drobných reklamních předmětů, což vyplývá i z potvrzení tohoto zaměstnavatele předloženého žalobkyní soudu při ústním jednání, tak i z jejího tvrzení. Navíc nelze přehlédnout, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 70%, tudíž její pracovní schopnost je zachována 30%, nelze proto souhlasit s názorem žalované, že její snížení pracovních schopností bylo stanovené nejvyšší mírou 70%, jelikož v nyní platné příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, míra poklesu pracovní schopnosti u některých zdravotních postižení činí 80 či 90 nebo až 100%.

Po právní moci tohoto rozsudku *žalovaná v této věci znovu rozhodne* o námitkách žalobkyně a změně rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.1.2012 č.j. X tak, že žalobkyni přizná invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 1.2.2012, tj. od doby splnění zákonem stanovené potřebné doby pojištění, v souladu se shora citovanými ustanovení zákona, přičemž výrok i odůvodnění vydaného rozhodnutí budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a i prováděcích předpisů. Vydáním nového rozhodnutí bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 14/2012 ze dne 1.8.2012, když rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění další doby pojištění žalobkyně v řízení o námitkách, pokud by žalobkyně příslušné doklady předložila ještě před vydáním rozhodnutí o námitkách.

Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 13.2.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II.rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Žádost o ustanovení zástupce pro toto řízení žalobkyně vzala zpět písemným podáním ze dne 24.7.2012, proto soud řízení o této žádosti žalobkyně zastavil (výrok III. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 1.srpna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně